

slutning fra alle Sider, og Folketinget har enstemmigt sluttet sig til den. Det er derfor med Glæde, at jeg paa mit Partis Vegne anbefaler det høje Ting at give sit Samtykke til Traktatens Ratifikation.

Bramsnaes: For nogen Tid siden behandlede vi Spørgsmaalet om Afslutning af en Traktat med det store østlige Rige. Rusland, og der var ved den Lejlighed nok en Del Mennesker, ogsaa Rigsdagsmænd, der havde nogen Tvivl om, hvorvidt det var rigtigt at slutte en saadan Traktat, fordi de ikke sympatiserede med de Regeeringsforhold, der eksisterede i Rusland. Jeg husker, at jeg for mit Vedkommende erklærede, at jeg ikke sympatiserede med det politiske Styre, man havde i Rusland, men at jeg ikke mente, det var det, der skulde afgøres, naar man beskæftigede sig med Spørgsmaalet om Afslutningen af en økonomisk Traktat. Jeg skal derfor heller ikke i denne Forbindelse komme ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt man har et politisk Styre i Finland, der er tiltalende i alle Henseender, og jeg havde egentlig helst set, at man slet ikke havde berørt dette Spørgsmaal, heller ikke fra den ærede sidste Talers Side, for det frister jo dem, der eventuelt kan have andre Anskuelse, til at udtale sig; men jeg skal glide hen over det. Jeg kan imidlertid ikke paa samme Maade som det ærede Medlem udtale mig med idel Begejstring om alle de Tildragelser, der er foregaaet i Finland i de senere Aar.

Med Hensyn til Traktatens Indhold udtalte den højtærede Udenrigsminister, at den var bygget over de samme Mønstre, som havde været anvendt i Danmark i, jeg tror det var 250 Aar. Det maa jo være overordentlig tiltalende for alle konservative Sind i Danmark, at der paa dette Omraade ikke er foregaaet nogen Forandring i en saa lang Aarrække. Hvis det nu var alt for bogstaveligt at forstaa, er det ikke sikkert, at jeg saa let, som jeg nu mener at kunne det, kunde anbefale denne Traktat til Vedtagelse, men der skal sikkert i disse Udtalelser af den højtærede Udenrigsminister kun ligge, at der er en vis Linie i Danmarks Handelstraktatpolitik, som man ogsaa har søgt at følge denne Gang, om end man naturligvis har modificeret den efter de Forhold, der er af særlig Art her, Forhold, som naturligvis ogsaa til Dels skyldes, at vi er 250 Aar længere fremme i Dag, end vi var paa det Tidspunkt, som den højtærede Minister nævnte.

Grundprincippet i Traktaten er, som det er udtalt, Mestbegunstigelsesprincippet. Jeg for mit Vedkommende føler mig overordentlig tiltalt af dette Princip i al Almindelighed. Jeg tror, dets Indførelse i Toldtraktater og Toldaftaler i forrige Aarhundrede betød overordentlig meget for Udviklingen af det frie Samkvem mellem Landene, og jeg tror ogsaa, dette Princip har en Mission i Fremtiden i denne Henseende. Men jeg kan paa den anden Side godt se, at den ubetingede Tilslutning til Mestbegunstigelsesprincippet forudsætter, at der er en tilsvarende Villie nogenlunde overalt i de Kredse, hvor man slutter Traktater, for ellers kan der komme Tilfælde, hvor man, hvor stærkt man end ønsker at optræde for Mestbegunstigelsesprincippet, alligevel er nødt til at sige: Vi maa bruge særlige Foranstaltninger i disse særlige Tilfælde. Jeg kunde godt tænke mig, at man i kommende Tider, naar Danmark maatte optræde i toldpolitisk og handelspolitisk Henseende, overfor enkelte andre Lande — jeg skal ikke komme nærmere ind paa, hvad jeg her tænker paa — maatte sige, at selv om man i Princippet er Tilhænger af Mestbegunstigelsesprincippet, kan man ikke anvende det i disse Tilfælde. Jeg gør disse Bemærkninger, fordi jeg mener, det er heldigt, naar man præciserer sin Tilslutning til Anvendelsen af dette Princip og er glad ved, at det er anvendt ved denne Traktats Afslutning, saa dog at hævde, at der kan komme Tilfælde, hvor man ikke vil finde det heldigt af Hensyn til Mestbegunstigelsesprincippet at indtage en Stilling i handelspolitisk Henseende, som ikke vilde kunne svare sig.

Finland regnes jo i mange Henseender for nær knyttet til de tre skandinaviske Riger. Jeg hører til dem, der har været med i Bestræbelserne for at knytte Baandene og vil ogsaa gerne gøre det i Fremtiden, og af denne Grund er det mig naturligvis en særlig Glæde, at vi nu paa et saa vigtigt Omraade som det handelspolitiske kan slutte en Traktat mellem Finland og Danmark. Det er en Ting, der formentlig kun kan bidrage til, at alle andre Bestræbelser for at skabe et godt og nært Forhold mellem de to Befolkninger, der lever i disse Lande, fremmes paa bedste Maade.

Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Tilslutning til Forslaget om Ratifikation af denne Traktat.

Schovelin: Denne Traktat kommer til os med større Vægt, end Traktater plejer at komme med, fordi den i Forvejen er